

Strófák

1

Halomba hordott gyermekcsontokat
Kirakja még a dérmart bokrokat
November tán a nyarat exhumálja
Hogy megmutassa tömegsír az ára

Néhány meleg boldog napunknak is
Most végre látjuk édes volt s hamis
Mint benzintankban csempészett szeszek
Vad kotyvaléka megrészegetett

Bár dögszagú volt s aztán hajnalonta
Fény-hányadékát szertezáporozta
Kirókáztuk mi is az olcsó mámort
S megundorodtunk életünk nyarától

De mégis ez volt életünk nyara
Most már csak cefre- és avarszaga
Maradt az őszre s gyermekcsont-fehérek
A bokrok és tömegsírját a télnek

Már ássa ássa a robotra rendelt
S tarkólövéstől rettegő december
Légy te is inkább kit gödörbe lőnek
Ne rabtartó de rabja az időnek;

2

Így van reményed üthet még az óra
Eljő a kormányzó és Leonóra
Kilép a részeg foglárók közül

(Ő volt csak absztinens itt egyedül)

Majd hazavisz erőlevessel táplál
Félig hű asszonyod de félig káplár
Ki rangjelzést hord fénylő szárnyain
S ekkor megérted véget ért a kín

Ez itt a menny és épp olyan ahogy
A prédikációkban hallhatod
S a gyermekcsont-halomra sem haraggal
Gondolsz hisz angyal lettél végre angyal

S milyen közöd lehet az őszi tájhoz
Avar cefréje nem vonz már magához
A téli törkölyt főzze más belőle
Ambróziád szeszmentes égi lőre

Jobb volt kerülni hidd el ide föl
Ahol mi nem hevít nem is gyötör
Bár ami nem gyötör nem is hevít
Nyugalmat kértél megtaláltad itt.

(Baka István [Tájkép fohással](#) című kötetéből.)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)